

Οι αντιθέσεις της χριστιανικής ζωής

Ορθοδοξία / Ερμηνεία Αγίας Γραφής

Μιχάλης Κουτσός, Φιλολόγος – Συγγραφέας

(Προηγούμενη δημοσίευση: <http://www.pemptousia.gr/?p=330127>)

Ο Απόστολος Παύλος το στ΄ κεφάλαιο της Β΄ προς Κορινθίους επιστολής κάνει λόγο για αρμονία νέων αντιθέσεων μέσα στο αγωνιστικό πνεύμα του Χριστού. Μιλάει για τους Αποστόλους αλλά αφορά φυσικά και όλους τους χριστιανούς. Ας δούμε αυτές τις αντιθέσεις:

Οδηγία δεύτερη

«ὡς ἄγνοοῦμενοι καὶ ἐπιγινωσκόμενοι,

ὡς ἀποθνήσκοντες καὶ ἰδοὺ ζῶμεν,

ὡς παιδευόμενοι καὶ μὴ θανατούμενοι,

ὡς λυπούμενοι ἀεὶ δὲ χαίροντες,

**ὡς πτωχοὶ πολλοὺς δὲ πλουτίζοντες,
ὡς μηδὲν ἔχοντες καὶ πάντα κατέχοντες»
(Κορινθ. Στ', 9-10).**

Ας δούμε το νόημά τους και πώς συνδέονται με τα προηγούμενα.

«ὡς ἄγνωστοί καὶ ἐπιγινωσκόμενοι».

«Ὡς ἄγνωστοι μέσα στους κοσμικούς κύκλους αλλά ως πολύ γνωστοί μέσα στους πνευματικούς».

Εδώ γίνεται λόγος για απλούς και άσημους ανθρώπους, οι οποίοι όμως σημείωσαν μεγάλη πνευματική πρόοδο. Ο στίχος μας παραπέμπει στον Χριστό και τους Αποστόλους. Ο Χριστός εμφανίστηκε στην γη σαν ένας άσημος άνθρωπος, γιος ενός μαραγκού από μια άσημη και μικρή πόλη, την Ναζαρέτ. Η Ναζαρέτ ήταν τόσο άσημη ώστε, όταν έμαθαν ότι ο Χριστός κατάγεται από την Ναζαρέτ, διατύπωσαν την απορία «εκ Ναζαρέτ δύναται τι αγαθόν εἶναι;» Ἦρθε σαν ξένος στη γη και έφυγε σαν κακούργος κι ας ήταν Θεός. Για τον θεό δεν έχει σημασία η καταγωγή, τα πλούτη, η μόρφωση αλλά η απλή και καθαρή καρδιά, την οποία την βρήκε στους απλούς ψαράδες, τους οποίους ανέδειξε ως αποστόλους της οικουμένης. Η

ασημότητά τους δεν τους εμπόδισε να γίνουν οι διδάσκαλοι της οικουμένης και οι θεμελιωτές της εκκλησίας.

«ὡς ἀποθνήσκοντες καὶ ἰδοὺ ζῶμεν».

«Ὡς νεκροί κι ὁμως εἴμαστε ζωντανοί».

Εδώ πρέπει να ορίσουμε την έννοια του νεκρού. Υπάρχουν δύο θάνατοι, ο σωματικός και ο πνευματικός και επειδή το σώμα μας είναι ο παλιός άνθρωπος, που είναι βουτηγμένος στην αμαρτία, πρέπει να τον νεκρώσουμε *«νεκρώσατε ουν τα μέλη υμών τη αμαρτία»*, λέγει ο Απ. Παύλος και *«ος αν θέλει την ψυχήν αυτού σωσαι, απολέσει αυτήν, ος δ' αν απολέση την ψυχήν αυτού ν ευρήσει αυτήν»*. Αυτοί λοιπόν είναι *«οι ἀποθνήσκοντες»*. Αυτοί που θυσιάζουν την υλική ζωή για να κερδίσουν την ουράνια, την οποία την ζουν κι εδώ στη γη. Ζωντανός λοιπόν είναι ο πνευματικά ζωντανός, αφού το πνεύμα τρέφει και το σώμα, που γίνεται και αυτό πνευματικό και ζει αιώνια, ενώ αντίθετα, όταν το σώμα τρέφει την ψυχή, αυτή γίνεται υλική, σαρκική και ζει μόνο σε αυτήν την ζωή.

«ὡς παιδευόμενοι καὶ μὴ θανατούμενοι»

« Ὡς ἄνθρωποι που παιδεύονται, βασανίζονται, αλλά δεν πεθαίνουν».

Η ζωή έχει βάσανα, τα οποία άλλος κατορθώνει και τα ξεπερνάει κι άλλος λυγίζει και πεθαίνει. Ο άνθρωπος του Χριστού έχει σαν πρότυπό του τον Χριστό και τους αγίους, οι οποίοι στερήθηκαν, βασανίστηκαν ακόμη και σκοτώθηκαν αλλά δεν πέθαναν, γιατί η ψυχή, όταν στέκεται ὀρθία, δεν πεθαίνει. Ο χριστιανός ξέρει να αντιμετωπίζει τις δυσκολίες της ζωής και να στέκεται ὀρθιος. Πόσοι άνθρωποι υποκύπτουν στα βάσανα της ζωής και είναι νεκροί, πριν πεθάνουν. Η δύναμη του Χριστού και η ελπίδα για τα μέλλοντα αγαθά κρατάει τον άνθρωπο ζωντανό όχι μόνο σε αυτήν την ζωή αλλά στην άλλη, ενώ αυτός που λιποτακτεί από τον αγώνα της ζωής χάνει τα πάντα και σε αυτήν και στην άλλη την ζωή.

«ὡς λυπούμενοι ἀεὶ δὲ χαίροντες».

«Φαινόμεστε ὅτι εἴμαστε συνεχῶς λυπημένοι,

αλλά εμεῖς εἴμαστε πάντα χαρούμενοι».

Αυτό έρχεται να συμπληρώνει τον προηγούμενο στίχο. Οι άνθρωποι του Χριστού όχι μόνο δεν υποκύπτουν στις λύπες και τις θλίψεις της ζωής αλλά αντίθετα χαίρονται. Πώς το πετυχαίνουν αυτό; Θεωρούν τις θλίψεις και τις λύπες ως δοκιμασίες που τις δίνει ο Θεός από αγάπη, για να γίνουν πιο καλοί, πιο πιστοί. Ένας καλός προπονητής δεν κρατάει τον αθλητή του στην εξέδρα αλλά τον ρίχνει

στον αγώνα, για να τον προπονήσει και να τον κάνει καλύτερο. Θα του δώσει μια άσκηση που μπορεί να την κάνει και να βελτιωθεί. Οι άνθρωποι αυτοί εφαρμόζουν την εντολή του Αποστόλου *«πάντοτε χαίρετε, εν παντί ευχαριστείτε»*.

«ὡς πτωχοὶ πολλοὺς δὲ πλουτίζοντες».

«Μας θεωρούν φτωχούς, αλλά εμείς κάνουμε πολλούς να πλουτίζουν».

Πρόκειται για πραγματικά φτωχούς ή εννοεί κάτι άλλο. Μπορεί να είναι και πτωχοί *«τω χρήματι»* αλλά κυρίως είναι *«πτωχοὶ τω πνεύματι»*, που σημαίνει πτωχοί στο τί πιστεύουν για τον εαυτό τους, δηλαδή ταπεινοί. Και ταπεινός γίνεται κανείς, όταν αναλογιστεί το μεγαλείο του Θεού και την άπειρη αγάπη του. Και πως πλουτίζουν τους άλλους αυτοί οι άνθρωποι; Δεν εννοούμε τους πλούσιους που μοιράζουν τις περιουσίες τους στους φτωχούς και τους κάνουν πλούσιους, αλλά αυτούς που έχουν μεγάλο πνευματικό πλούτο. Και δεν είναι δυνατόν αυτοί που δεν δίνουν καθόλου σημασία στον πλούτο, να κάνουν τους άλλους να τον υπολογίζουν. Πλούσιος δεν είναι αυτός που έχει πολλά, αλλά αυτός που δεν αισθάνεται την ανάγκη να έχει πολλά νικώντας το πάθος της φιλοχρηματίας και της φιλαργυρίας. Ο φιλοχρήματος όσα κι αν έχει νιώθει ότι είναι λίγα και βρίσκεται σε έναν αδιάλειπτο κυνήγι του χρήματος. Νιώθει πάντα πτωχός, ενώ ο ολιγαρκής νιώθει πάντα πλούσιος. Ακόμη μαθαίνουν να μην θησαυρίζουν επί της γης αλλά *«εν ουρανοίς»*, κάνουν να έχουν πλούσια καρδιά και να κρύβουν τον πνευματικό πλούτο μέσα στην ψυχή τους.

«ὡς μηδὲν ἔχοντες καὶ πάντα κατέχοντες»

«Εμφανιζόμαστε σαν να μην έχουμε τίποτα, κι όμως έχουμε τα πάντα».

Και ο στίχος αυτός συμπληρώνει τον προηγούμενο και κινείται στην αξιολόγηση των αγαθών και στην στάση των ανθρώπων απέναντι σε αυτά. Έτσι και ο ολιγαρκής και ο αυτάρκης δεν έχει πολλά, αλλά λίγα, ίσως και ελάχιστα, όμως νιώθει ότι δεν του λείπει τίποτα. Έχει τα απαραίτητα και δεν θέλει περιττά πράγματα. Είναι ευχαριστημένος με αυτά που έχει και κάνει προσπάθεια να βελτιώσει την θέση του και τελικά την βελτιώνει. Ο Ισοκράτης προτρέπει *«στέργε μεν τα παρόντα, ζήτηι δε τα βελτίω»*. Ο άνθρωπος όμως του Χριστού είναι ευχαριστημένος με όσα κι αν έχει, λίγα ή πολλά, και ευχαριστεί τον Θεό, που του δίνει αυτά που έχει. Δίνει περισσότερη βαρύτητα στα πνευματικά αγαθά, που τον ικανοποιούν απόλυτα, και νιώθει τα μεν υλικά αγαθά *«σκύβαλα»*, ενώ τον Χριστό ως τον πολύτιμο μαργαρίτη, ως τον μεγαλύτερο θησαυρό. Όταν έχεις αυτόν τον θησαυρό δεν σου λείπει τίποτα, έχεις τα πάντα.

(ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ)

<https://bit.ly/3eN4sz1>